

[Sundhedsministeren]

Jeg skal pointere, at forslaget ikke ændrer ved nævnets uafhængighed af administrationen samt nævnets afgørelsesmuligheder.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 374

1) Til forsvarsministeren af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren udsætte anskaffelsen af nye dragter til beskyttelse mod kemisk krigsførelse på baggrund af Sovjetunionens tilsagn om at destruere alle sine kemiske våben?«

Pelle Voigt (SF):

Spørgsmålet er, som det også fremgår af spørgsmålsteksten, stillet på baggrund af Sovjetunionens tilsagn om, at Sovjetunionen og Warszawapagten ensidigt agter at destruere deres lagre af kemiske våben. Samtidig ansøger forsvarsministeren i en situation, hvor vi forstår at forsvaret fattes penge – det er i hvert fald, hvad vi ustandselig får at vide i Finansudvalget – i år om ca. 50 mio. kr. til beskyttelsesdragter mod de kemiske våben, som nu er under destruktion, og jeg forstår, at man agter yderligere at anskaffe 130.000 såkaldte abc-dragter til en pris af ca. 1.000 kr. stykket.

Det må rejse det klare spørgsmål, som jo heldigvis også er rejst her, hvad det egentlig er for nogle kemiske våben, man agter at beskytte sig imod. Er det de amerikanske kemiske våben, som man nu vil fremstille for 10 mia. kr. i USA? Er det Libyens kemiske våben? Er det Iraks kemiske våben? Eller hvad er det egentlig, man forestiller sig at man her vil bruge de danske skatteyderes penge til i det omfang, som der er tale om?

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg må sige, at jeg har vanskeligt ved at forstå baggrunden for spørgsmålet. Det synes at hvile på den forudsætning, at kemiske våben ikke længere udgør nogen trussel. Et sådant syns-

punkt forekommer mig overdrevent optimistisk. Lad mig i den forbindelse citere følgende fra dagbladet Information, der i en artikel den 12. januar 1989 var inde på dette tema:

»Truslen imod Danmark fra kemiske våben bliver mindre, hvis deres brug bliver meningsløs, og det bliver den, hvis en angriber ikke kan sikre sig fordele gennem brug. Beskyttelsesdragter til soldater, som skal forsvare landet, er ikke oprustning. Det er tværtimod et vigtigt bidrag til opretholdelse af en troværdig afskrækelse.«

Bedre kan det vistnok ikke siges, og regeringen har af samme grund ikke planer om at afbryde den igangværende anskaffelse af beskyttelsesdragter til forsvaret, som i øvrigt daterer sig tilbage til et aktstykke af 17. december 1985.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes naturligvis, det er en imponerende nyskabelse, at en dansk forsvarsminister oplæser ledere i Information af journalisten Jørgen Dragsdahl, og jeg ville ønske, man også gjorde det på andre og væsentligere områder end dette. Det ville være et stort fremskridt, hvis man gjorde det.

Men jeg må stadig væk spørge ministeren, om der bag den beslutning, der er truffet her, ligger en mistillid til Sovjetunionens tilsagn om, at man faktisk i Warszawapagten ensidigt agter at afskaffe sine kemiske våben inden for en relativt kort årrække, for hvis det ikke er tilfældet, kunne man i det mindste sætte disse indkøb i bero. Det ville dog være trist, hvis vi skulle bruge penge på, at danske soldater skulle løbe rundt i beskyttelsesdragter mod våben, som simpelt hen ikke eksisterer.

Det er den baggrund for spørgsmålet, som ministeren har svært ved at forstå, medmindre – og det vil jeg så spørge ministeren om – ministeren tænker på en trussel fra andre kemiske våben end Sovjetunionens og Warszawapagten. Og hvad skulle det i givet fald være for nogle?

Forsvarsministeren (Enggaard):

Der ligger ikke i mit svar her i dag nogen storpolitisk tilkendegivelse af, hvordan jeg betragter den overordnede situation i forbindelse med afspænding og nedrustning i verden, men en konstatering af, at disse våben stadig findes, og at det i øvrigt er en beskyttelse ikke alene